БОРЯНа I Iеткова (р. в София) завършва Националната художествена академия в София през 2011 г. и Академията за изкуство и дизайн във Валенсиен, Франция, през 2015 г. Живее и работи в Париж и София

През 2015 г. печели награда за рисунка на Pierre David-Weill от Френската Академия; 2016 г. е номинирана за наградата БАЗА за съвременно изкуство; 2017 г. е лауреат на Биеналето за съвременно изкуство на млади автори, Мюлуз, Франция; 2019 г. е сред избраните четирима автори за наградата Fénéon, Париж. Нейните творби са показвани в различни институции: Национален музей Andrien FRAC Limousin (Франция, 2018 г.), FRAC Amiens (Франция, 2017), Софийска градска

Dubouché (Франция, 2019 г.), Музей за изящни изкуства Мюлуз (Франция, 2019), художествена галерия (България 2016), Галерия Linz (Париж, 2015), галерия Juneval (Белгия, 2016), галерия Martine et Thibault de la Châtre (Париж, 2015).

Borvana Petkova (b. in Sofia) is graduated from the National Academy of Fine Arts in Sofia in 2011 and from the Academy of Art and Design in Valenciennes, France in 2015. She lives and works between Paris and Sofia. In 2015 she won the drawing prize Pierre David-Weill of French Academy; 2016 she was nominated for the BAZA Award for Contemporary Art; 2017 she is a laureate of Contemporary Art Biennial of Young Contemporary Creation of Mulhouse, France; in 2019 she is one of the 4 artists mentioned for Fénéon Art Award in Paris. Her works have been exhibited in different institutions – National Museum Andrien Dubouché (France, 2019) Museum of Fine Arts of Mulhouse (France, 2019), FRAC Limousin (France, 2018), FRAC Amiens (France, 2017), Sofia City Art Gallery (Bulgaria, 2016), Gallery

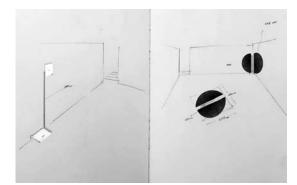
крайници) на тялото на автора ще бъдат инсталирани на съответната реална височина в пространството на Reach out?, 2019, drawing with pencil on paper, installation; each drawing 50 x 65 cm, installation 285 x 65 cm

инсталация; всяка рисунка 50 х 65 см, инсталация 285 х 65 см

Две рисунки на крайните точки (долните и горните

Достигаш ли? . 2019, рисунка с молив върху хартия

Two drawings of the extreme points (lower and upper limbs) of the body of the author will be installed at the appropriate real height in the space of Structura gallery.

Пазач. 2017/2019 2 стъклени обекта, произведени в Meisenthal Франция – 220 x 50 x 25 см, 2 рисунки – 220 x 220 см стъкло, рисунка (молив), документация

ПроектътGuardian се състои от 2 стъклени галерия Структура и документация. Стъкленият обект е вид телесна скулптура, предназначена едновременно да предпазва тялото отвън, свързвайки го с "другия", "другото" отвътре. Стъклената скулптурапредставлява предпазител за дървета, разделен на две части. Височината му е 220 см, диаметърът е 50 см. Размерите са адаптирани към тялото на Боряна Петкова. Скулптураташе маркира отсъстващото гяло, взаимодействайки с двете рисунки - два кръга с диаметър, равен на височината на стъклената скулптура от 220 см, еднакви по големина и форма, но изпълнени в две различни физически състояния – в изправено и в легнало положение.

Guardian, 2017/2019 2 glass objects, produced in Meisenthal, France – 220 x 50 x 25 cm, 2 drawings –220 x 220cm glass, drawing (pencil), documentation

The project Guardian consists of 2 glass sculptures, скулптури, 2 рисунки in situ в пространството на 2 drawings in situ in the space of Structura gallery, and documentation. A glass object is a type of body sculpture designed to simultaneously protect the body from the outside, linking it to the "other" from inside. The glass sculpture is a treeguard divided into two parts. Its height is 220 cm, with a diameter of 50 cm dimensions adapted to the body of Boryana Petkoya The sculpture will mark the missing body interacting with 2 drawings – two circles with diameter – the height of the glass sculpture (220 cm), the same in size and shape, but made in two different physical states - upright and lying down.

Radostin Sedevchev (b. Pernik, Bulgaria) holds a bachelors and a master degree in Mural painting from the National Academy of Art, Sofia. In 2018 acquires a PhD in visual arts. He specialises in the university of Gwlindwr, Wales and in the HfBK Dresden. One of the main topics of his work is memory and the exploration of the past through found objects, photographs and documents and their new interpretation in the present. In 2019 he made a solo show in Heerz Tooya Gallery in Veliko Tarnovo, in 2018 in the ICA-Sofia and in 2017 in Vaska Emanuilova Gallery, Sofia. His installations were shown in the Sofia City Art Gallery, Ningbo Public Library China, HfBK Gallery Dresden, Credo Bonum Gallery, Geothe-Institute Bulgaria

www.radostinsedevchev.net

MUNO LHEKU TATKOTH HA 4 Shyapu Bezepta Moncha OTMANIAN BAHA OTKPOBEH OTTO BOD WHEBEPWAAMMUE NAM HE CIEA MHOTO MUAGA HE MERAME TOWN UDA SHEE MELMHOLD KOTO BOKATO A ZE E BUMO WHO - NICO 3A-WISHEBETHURACOM. B 3HALL HATUBA HAMOSTA WYPYGENA MEZTA MA whim exected Macres. Myckam BONNA KURTO WE GRAE TIPHSKAL HAMAS HEMACTEN XKNBOT. HEKH BUTTE BAXPING MUM CHESKIN CTATKOTH ME DE SHAE KAKBO WE CE CAYEN BATTO CHAPOUR OTT ME WAND 122 2. opes house

Да ти насадя брада, 2019, фототапет, папиемаше, намерена фотография, вариращи размери

"Да ти насадя брада" е семейна "игра", в която мъжът в семейството, било то бащата или дядото, "насажда" брада на своето дете/внуче, отърквайки наболата си брада в лицето на детето. Играта не е само мъжка – често пъти бащите садят бради и на своите дъщери. Едно от тълкуванията е, че така подрастващите се подготвят за "бодливия" живот, който ги очаква. В случая играта е отстъпила място на реалността, в която детето е принудено да наследи "брадата" на баща си.

To plant you some beard , 2019, wallpaper, papier-mâché, found photography, dimensions variable

"To plant you some beard" Is a family "game" where an older male figure like the father or grandfather plants beard to his child/grandchild by rubbing his unshaved cheek to the kids face. The game does not discriminate between male and female kids where often beard is planted onto little girls. It is interpreted as an act of preparation for the harshness of the life to come. Here the game has turned into reality where the child is forced to inherit its father's "beard".

Madre Terra, 2019, mural sculpture, onvx marble

220 x 210 cm, 80 kg, 4 parts, 110 x 105 cm each

I believe in an art that does not fix, but challenges

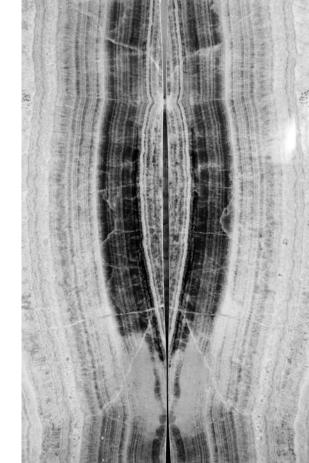
to becoming and to being formed. For this reason

Валентина Шара (р. в Италия) получава мастерска степен по право. След завършването на различни фотографски курсове получава диплома от Академията по изящни изкуства в Рим, 2013. Завършва Националната художествена кадемия в София, специалност Скулптура, 2018.

Работи в областта на фотографията, инсталацията, скулптурата и звука. Много често работите й са намеси в конкретно място. От 2016 се занимава главно със скулптура в камък, но без да го моделира, а като акцентира на потенциала на материала. Работите й са директно следствие от оригиналната форма на камъка. Всеки камък се избира заради собствените му дадености и възможности да се превърне в нещо друго.

Valentina Sciarra (b. Italy). After a Masters Degree in Law and many specialized courses in photography, Valentina Sciarra obtained her diploma with honors in 2013 at the Academy of Fine Arts in Rome. She currently lives and works in Sofia, Bulgaria, where she completed a Masters degree in Sculpture at the National Academy of Art in 2018. Her works in general are in-situ interventions that transition from photography to installation, from sculpture to sound. Since 2016 she has carried out specific research on stone sculpture, in which the way of acting is not directed to shaping – molding – giving form to the stone, but the focus is to grow-thing or transfiguring the potentiality of the stone itself. The sculptures are a consequence simple and direct of the original shape or geological conformation of the stones. Every stone is chosen for its ability to suggest and for its ability to become. www.sciarravalentina.com

FINAL

220 х 210 см, 80 кг, 4 части, 110 х 105 см всяка Вярвам в изкуството, което не фиксира, а иква илентичности (лични и колективні и ги отваря към това да се превръщат и да бъдат формирани. По тази причина "изграждането на смисъл" е основната цел на всички мои творби или изложбени проекти. Актът на естетическо представяне чрез скулптури, видеоклипове или инсталации е само способността да се предизвика автоматизма на визуалното възприятие, да се даде живот на вселена от форми, които ни позволяват да виждаме света по различен и по-дълбок начин. Мадре Тера е стенна скулптура, изградена под ъгъл от 90 градуса, благодарение на специфичната геоложка формация на използвания камък (ониксов мрамор). Социалната стратификация е универсална черта на човешките общества, които са организирани чрез историческо или структурно припокриване на различни явления; освен това можем да говорим за социалната стратификация или за местоположението на индивиди или групи в различни слоеве, подлежащи на социална оценка и разграничени въз основа на параметри; и накрая, езиковата стратификация, диахронното припокриване в даден език на езикови елементи от различен произход или синхронното присъствие на няколко слоя, съответстващи на различни социални нива. Мадре Тера показва само кратък кадър от нашата еволюционна фаза, една активна почивка, по време на която се развива процес

на съзряване или се осъществява промяна и

стратификация.

усъвършенстване, благодарение на процеса на Дизайн: НОЛ

Издател: Галерия Структура www.structura.gallery София 2019 Sofia

ул. Кузман Шапкарев 9, София 1000

GAUDENZ B. RUF A W A R D 24 октомври – 11 декември 2019 / October 24 – December 11, 2019 NEW BULGARIAN

Венета Андрова, Леда Ванева, Стела Василева, Станимир Генов, Димитър Генчев, Наталия Йорданова, Кирил Кузманов, Боряна Петкова, Радостин Седевчев, Валентина Шара Veneta Androva, Leda Vaneva, Stela Vasileva, Stanimir Genov, Dimitar Genchev, Natalia Jordanova, Kiril Kuzmanov,

After thirteen years of active presence

on the Bulgarian art scene, Gaudenz B. Ruf

announced his last major project

The participating artists were selected

Bulgarian born authors or those living in

Bulgaria up to the age of 40 were eligible

to participate via presenting their current

Of the 68 portfolios that were submitted,

10 were selected by a jury composed of

Eric (curator, Belgrade), Kalin Serapionov

(artist), Kiril Vassilev (critic) and Maria

The "Finale" project is about some of

Ruf's work in Bulgaria as well as about

the dynamics of the art scene today.

Competitions, support offered to the

artists for the realization of new art works

creation of a professional team realizing

the exhibitions – these are all parts of the

model that he established over the years.

To this list we will add the opening up

of the competitions to Bulgarians living

Bulgaria. Gaudenz B. Ruf is among the

to remove restrictions in this area.

the Gaudenz B. Ruf Award events

This decision enriched and expanded

seriously the field of potential participants

to include many new names. It is through

profiles, that are part of the art scene in

Bulgaria, has changed so dramatically in

The current exhibition does not betray the

presents some relatively unknown artists.

On the other hand, Gaudenz B. Ruf's goal

has always been to support artists who

have stayed in Bulgaria. We should also

mention his desire to be consistent by

systematically supporting a number of

artists over the years without depriving

the equality of genres in art – an aspect

years. The exhibition includes paintings,

We cannot say that the "Finale" exhibition

However, it does reveal its state at present

highly professional and diverse. None

of it could not have happened without

the participation of many people, and

especially without the consistent and

generous efforts of Gaudenz B. Ruf.

Maria Vassileva

is representative of the developments

drawings, video, objects, installations,

photography and more.

others of opportunities. Another priority is

abroad as well as to foreigners residing in

first initiators (along with the BAZA Award)

Vassileva (curator).

Gaudenz B. Ruf, Adelina Popnedeleva

after an open call and a competition.

- the "Finale" exhibition.

Boryana Petkova, Radostin Sedevchev, Valentina Sciarra Куратор: Мария Василева / Curator: Maria Vassileva

Б. Руф, Аделина Попнеделева (художник), (artist), Vessela Nozharova (curator), Zoran

Проектът дава представа, както за някои the guiding principles of Gaudenz B.

участници от различни страни, профилът participants from different countries and

сравнително непознати автори. От друга tradition. In fact it is building up on it as it

което през годините много се е държало. he has always insisted upon over the

българското изкуство през последните in Bulgarian art during the recent years.

recent years.

www.structura.gallery

лед тринадесет години активно

художествена сцена Гауденц Б. Руф

обяви последния си голям проект

Авторите в нея са подбрани на

конкурсен принцип. В състезанието

имаха право да участват български

художници или такива, живеещи в

България, до 40 годишна възраст, като

представят свое актуално портфолио.

подбрани 10 от жури в състав: Гауденц

Весела Ножарова (куратор), Зоран Ерич

(куратор, Белград), Калин Серапионов

от принципите на работа на Гауденц Б.

Руф в България, така и за динамиката

авторите за реализация на творбите,

създаването на професионален екип за

осъществяването на изложбите са част

от установения през годините модел.

на конкурсите към българи, живеещи

в чужбина, както и към чужденци,

пребиваващи в България. Гауденц

наградата "БАЗА"), които премахнаха

сериозно обогати и разшири полето,

включвайки непрестанно нови имена.

на арт сцената у нас през последните

страна, целта на Гауденц Б. Руф винаги

останали да живеят в България. Трябва

да споменем и желанието му да бъде

систематично поддържа някои автори

равнопоставеността на жанровете, на

видео, обект, инсталация, фотография

постоянен в своята подкрепа, като

Другият наложен от него подход е

В изложбата има живопис, рисунка,

Не можем да кажем, че изложбата

е представителна за развитието на

години, но тя в голяма степен разкрива

неговия облик – високо професионален

и разнообразен. Това не би могло да се

случи без участието на много хора

и особено без последователните

и щедри усилия на Гауденц Б. Руф.

Мария Василева

през години.

и други.

е била да подпомага и художниците,

години драстично се промени.

Сегашната изложба не изневерява

на тази традиция, представяйки

Именно през тези награди, мотивиращи

ограниченията в тази посока. Това

Б. Руф е сред първите (заедно с

Към това трябва да добавим отварянето

Конкурсното начало, подпомагането на

на художествената сцена днес.

(художник), Кирил Василев (критик)

и Мария Василева (куратор).

От получените 68 предложения бяха

присъствие на българската

– изложбата "Финале".

9, Kuzman Shapkarev Str., Sofia 1000

Гауденц Б. Руф: Поглеждайки назад

13 години "Ruf-Award" – 13 години приключения! Когато след оттеглянето си от дипломатическа служба през 2006 г., започнах да мисля за създаването на награда за изкуство в България (където бях посланик от 1995 до 2000), моите швейцарски приятели мислеха, че е лудост да се поеме такъв ангажимент в далечна и толкова различна страна. И доста от българските ми приятели се съмняваха, че този експеримент ще продължи повече от една година, предвид сложните отношения на местната арт сцена и други проблеми

Въпреки всичко, реших да опитам. Реакцията на първото издание на конкурса през 2007 г. беше поразителна. Журито трябваше да се справи с над 200 кандидатури! Разбира се, когато българската художествена общност разбра какъв е фокусът на проекта, броят намаля. Но в следващите четири години винаги имаше повече от сто

След петото издание разбрах, че класическият тип състезание – с каталог и изложба за художниците, номинирани за наградата за утвърден и млад художник, някак си е изчерпан. Имаше автори, които участваха всеки път, и такива, които винаги стояха настрана, вероятно защото смятаха, че са прекалено добри, за да се състезават с никой друг... Затова избрах нова формула, според която журито няма да избира най-добрите произведения на изкуството, а ще подкрепя обещаващи проекти в сферата на съвременното изкуство, като по този начин отвори състезанието за организатори, куратори и автори. Промяната беше добре приета и през следващите седем години 130 проекта спечелиха безвъзмездна помощ.

Но времето няма милост. Наближавайки 80-годишна възраст, намерих за разумно да завърша ангажимента си докато все още мога да владея изцяло процеса. Вместо да се поклоня тихо, пожелах събитие с видимост и избрах да организираме последен конкурс за артисти от по-младото поколение

Изключително съм благодарен на Мария Василева, която предложи да бъде домакин и да курира изложбата. Тя е направила много за мен и в миналото. За мое голямо удоволствие участваха голям брой от най-талантливите български художници и изложбата е просто красива. голямо удоволствие. Ще останем в контакт. Щастлив съм да видя, че много цели, които исках да постигна с моя проект, бяха реализирани. А именно – да достигна не само до някои

затворени артистични кръгове, но до художествената общност на тази страна като цяло. Заедно с утвърдени и известни личности, и много млади творци, които току-що излизат от академията, имаха възможност да участват в проекта. За мен беше важно не само художници от столицата на България да се възползват от наградата

като върнаха своя опит и постижения в родината си и по този начин преобърнаха често коментираното изтичане на мозъци. Давайки си сметка за недоверието и напрежението, често преобладаващи в обществото и в частност в артистичните кръгове, се опитах да спазвам правилата за откритост и прозрачност. Членовете на журито се сменяха на всеки няколко години, включваха се българи и чужденци. Публикувани бяха списъците на бенефициентите, както

и на получените суми. Така в течение на годините голям брой хора

и за щастие участниците дойдоха също от Пловдив, Варна, Велико

Търново и други места. Новината за наградата Ruf също бързо се

Виена, Берлин, Париж, Лондон и Ню Йорк и на много други места,

разпространи в чужбина. Участваха български таланти, живеещи във

узнаха как функционира наградата Ruf. Произхождам от страна, в която хората с известно богатство често смятат за подходящо да го споделят с общността, която им е позволила да водят добър живот. Мнозина се ангажират в социалната, академичната или художествената сфера и покровителството под формата на стипендии, награди и дарения е обичайна практика. Исках тази традиция да набере сила и в България и моят скромен пример да намери последователи. Разбира се, че се нуждаете от пари, за да го направите, но дори и с по-малки суми можете да

Тези 13 години от наградата Ruf ми доставиха голямо удовлетворение. Но това, което считам за успешна история, не би било възможно без подкрепата на моите български приятели. Никога не забравям ентусиазма им, когато обявих проекта си през 2006 г. и голямата им лична ангажираност още от самото начало. През всичките тези години ми даваха съвети и поемаха много задачи. Искам да им благодаря от сърце. Усетих и благодарността на арт средите и се радвах на официално признание. Това ме насърчи да

Накрая моите благодарности са за участващите артисти и бенефициенти. Повечето от тях правилно следваха процедурите и правилата и не ме подведоха. Беше удоволствие да работя с тях и да видя развитието им с течение на годините. Нямам предвид техните артистични заложби, които бяха убедителни през цялото време, а способността им да се представят с перфектни портфолиа и да се адаптират към международните стандарти.

Всичко това предвещава светло бъдеще. България догонва света и е част от мейнстрийма. Все още съм наоколо и ще следя този процес с

Цюрих / Виена, октомври 2019 г.

Gaudenz B. Ruf: Looking back

13 years of "Gaudenz B. Ruf-Award" – 13 years of adventure! When I started thinking in 2006, after my retirement from the Swiss Foreign Affairs, of creating an art award in Bulgaria, where I had been assigned as ambassador from 1995 till 2000, my Swiss friends thought it crazy to take up such a commitment in a far away and somehow strange country. And quite a few of my Bulgarian friends doubted that this experiment would last more than one year given the animosities in the local art scene and other complications.

I tried it all the same. The response for the first competition 2007 was overwhelming. The jury had to cope with more than 200 applications! Of course, when the Bulgarian art community realized what kind of art would find the jury's favour the numbers dropped. But in the following four years there were always more than one hundred participants.

After the 5th edition I realized that the classical type of competition – with catalogue and exhibition for the shortlisted artists, as well as an established and a junior artist prize with diploma – was somehow exhausted. There were those who participated each time and those who always stayed away, probably because they thought they were too good to compete with anybody else.... So, I opted for a new formula according to which the jury would not select the most accomplished art works but support promising projects across the field of contemporary art thus opening up the circle of participants to organizers, curators and authors. The change was well received and in the following seven years up to

130 projects profited from a grant. But time has no mercy. Approaching the age of 80 I found it wise to bring my commitment to a close as long as I can fully master the job. Instead of quietly bowing out I wished for an event with visibility and opted for a last competition for artists belonging to the younger generation. I am immensely grateful to Maria Vassileva who offered to host and curate the exhibition. She has done a lot for me also in the past. To my great pleasure a large number of the most talented Bulgarian artists participated and the resulting show is just beautiful. I am happy to see that many goals I wanted to achieve with my project were realized. Namely to reach not only some closed artistic circles but the art community of this country as a whole, next to senior and well known personalities also many young artists just emerging from the academy. I made it a point that not only Bulgaria's capital should benefit and luckily the participants also came from Plovdiv, Varna, Veliko Zurich / Vienna, October 2019 Turnovo and the other regions. The news of the Ruf-Award also quickly

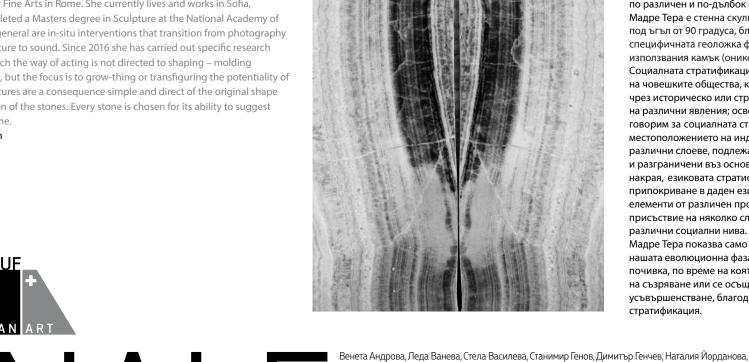
spread abroad. Bulgarian talents living in Vienna, Berlin, Paris, London and New York and many other places participated in great numbers, bringing back their experience and achievements to their home country thus reversing the often-lamented brain drain.

Knowing about the mistrust and the animosities often prevailing in the society and also the artistic circles I tried my best to respect the rules of openness and transparency. The members of the jury changed every few years, they included Bulgarians and foreigners. The lists of the beneficiaries were published as well as the amounts they received. So, in the course of the years a large number of people came to know how the Ruf-Award functioned.

I come from a country where people with some fortune often think it appropriate to share it with the community that has enabled them to lead a satisfactory life. Many commit themselves in the social, academic or artistic spheres and patronage in form of scholarships, awards and donations are a regular feature. I wished this tradition would also gain strength in Bulgaria and my modest example would find followers. Of course, you need some money to do so but even with smaller sums you can achieve a lot.

These 13 years of the Ruf-Award have given me great satisfaction. But what I consider a success story would not have been possible without the support of my Bulgarian friends. I will never forget their enthusiasm when I announced my project in 2006 and their great personal commitment right from the start. All along these years they have given me advice and accepted to take over many tasks. I wish to thank them from the bottom of my heart. I also felt the gratitude of the art circles and enjoyed official recognition. Both encouraged me to continue. Finally, my compliments go to the participating artists and beneficiaries. Most of them correctly followed the procedures and rules and did not let me down. It was a pleasure to work with them and to see their skills improve in the course of the years. I don't mean their artistic talents that were convincing all the time but their capability to present themselves with perfect portfolios and to adapt to international standards. All this points to a bright future. Bulgaria is catching up with the world and is part of the main stream. I'll still be around and follow this process

with great pleasure. I'll stay in contact.

Кирил Кузманов, Боряна Петкова, Радостин Седевчев, Валентина Шара

Kiril Kuzmanov, Boryana Petkova, Radostin Sedevchev, Valentina Sciarra

Veneta Androva, Leda Vaneva, Stela Vasileva, Stanimir Genov, Dimitar Genchev, Natalia Jordanova,

Малре Тера. 2019, стенна скулптура, мраморен оникс,

"a construction of sense" is the main point of all my works or exhibition project. The act of aesthetic representation through sculptures, videos or installations, is only the ability to dismantle the automatism of visual perception, to give life to an universe of forms that allow us to see the world in different and deeper way. Madre Terra is a wall sculpture built on a 90 degree angle, thanks to the specific geological conformation of the stone used (onyx marble). The main point of the work is the stone's stratification. or the process by which surfaces are formed that divide sedimentary successions at various hierarchical levels. Social stratification is a universal trait of human societies, which are organized in an historical or structural overlap of different phenomena: moreover we can speak about the social stratification, or the location of individuals or groups on different layers, subject to social evaluation and distinguished on the basis of parameters; and final, the linguistic stratification, the diachronic overlap in a language of linguistic elements of different origins, or the synchronic

presence of several layers corresponding to different social levels. Madre Terra shows just a short frame of our phase of evolution, an active rest, during which a maturation process is developed or a change

is realized and perfected thanks the process of

Печат: illusion&neoprint

ул. Кузман Шапкарев 9, София 1000

Венета Андрова (р. в България) завършва история на изкуството и философия (бакалавър) в Хумболтовия университет на Берлин. Дипломира се и в специалност скулптура (магистър) в художествената академия Weißensee Academy of Art в Берлин. С опит в областта на експерименталния документален филм и фотографията в настоящата си артистична практика тя съчетава различни медии и източници, като архивни и документални материали с живопис, всички свързани чрез анимация и компютърно симулирани среди. Участва в множество изложби в Германия и България, а също така и в Австрия, Аржентина, Бразилия, Полша и в Израел, където през 2016-2017 г. завършва част от обучението си в Bezalel Academy of Arts and Design, Йерусалим. Андрова получава няколко стипендии, като стипендия Mart Stam/Deutschlandstipendium през 2015 г. и стипендия за артисти от Cusanuswerk 2016-2019 г., а през 2019 г. е номинирана за наградата за съвременно изкуство БАЗА. Филмите й са селектирани и представени на множество международни филмови фестивали, включително: International Leipzig Festival for Documentary and Animated Film, Germany (2018), MONSTRA Lisbon Animated Film Festival, Portugal (2019), FILE Electronic Language International Festival, Brazil (2019), European Media Art Festival (EMAF), Germany (2019). В момента живее и работи в Берлин.

Veneta Androva (b. Bulgaria) is a visual artist who obtained a Bachelor's degree in history of art and philosophy at Humboldt University Berlin and also graduated (MFA) in sculpture/fine arts from the Weißensee Academy of Art Berlin. With her background in experimental documentary film making and photography, in her recent work she is combining diverse medias and sources such as archive and documentary material with paintings, all related through animation and simulated environments. She took part in numerous shows in Germany and Bulgaria, as well as Austria, Argentina, Brazil, Poland and in Israel, where she did part of her study at the Bezalel Academy of Arts and Design in 2016–2017. Androva is also the recipient of several scholarships, such as Mart Stam Scholarship (2015), Artist Scholarship from Cusanuswerk (2016) and was recently nominated for BAZA Award for contemporary art. Her films have been selected to screen at numerous international film festivals, including: International Leipzig Festival for Documentary and Animated Film, Germany (2018), MONSTRA Lisbon Animated Film Festival, Portugal (2019), FILE Electronic Language International Festival, Brazil (2019), European Media Art Festival (EMAF), Germany (2019). She is currently based in Berlin. www.venetaandrova.com

Леда Ванева (р. в София) изследва процесите на изграждане в осезаемия свят, човешките възприятия и техните ограничения. Творбите й свързват теми като материалност, контрол, устойчивост, връзките на хората с природата и с дигиталните технологии. Завършва магистратура по нови медии (университет Аалто, Хелзинки) и фотография (Национална

художествена академия. София). Нейни работи са били показвани на различни места, като: Националната галерия в София, НДК, Софийска градска художествена галерия, Contemporary Space, Варна, галерия Lapinlahti и Kaapelitehdas в Хелзинки, музея Essl в Клостернойбург/Виена, Galerie Nord | Kunstverein Tiergarten в Берлин, както и в изложбени пространства в Барселона, Айндховен, Сеул. Ванева е носителка на няколко награди, между които: Essl Art Award (2013), Жорж Папазов – награда за съвременно видео (2016), две номинации за наградата База (2014 и 2017). Понастоящем

Leda Vaneva (b. in Sofia) explores the processes of construction in the observable world, human perceptions and their limitations. Her pieces revolve around themes like materiality, agency / control, sustainability, the relationship of people with nature and digital technology. Vaneva holds MA degrees in New Media (Aalto University, Helsinki) and Photography (National Academy of Art, Sofia). Her work has been exhibited at a number of venues, such as the National Gallery in Sofia, the National Palace of Culture, the Sofia City Art Gallery, Contemporary Space, Varna, Lapinlahti Gallery and Kaapelitehdas in Helsinki, Essl Museum in Klosterneuburg/Vienna, Galerie Nord | Kunstverein Tiergarten in Berlin, as well as exhibition spaces in Barcelona, Eindhoven, Seoul. Vaneva is also the recipient of several awards, including the Essl Art Award (2013), George Papazoff Award for contemporary video (2016), two nominations for the Baza Award (2014 and 2017). Currently she lives and works in

www.ledavaneva.com

Стела Василева (р. в Ловеч) живее и работи в София. Завършва спец. Стенопис в Националната художествена академия, София. Печели наградата Гауденц Б. Руф (2010), Номинации за наградата БАЗА за съвременно изкуство, София (2013-2015), както и различни резиденции сред които: KulturKontakt, Виена, (2012), Krinzinger Projekte, Petomihalyfa, Унгария – Виена (2012), Cité Internationale des arts, Париж (2014). Участва в множество групови изложби и проекти, някои от които: "State of Apparition", галерия Aether, Хага, Холандия (2019); "Разместване на пластовете/Младо изкуство в музея", СГХГ (2017); "Изкуство за промяна 1985-2015", СГХГ, 2015; "Process in Progress", Виена, (2015); "Фокус България" Viennacontemporary, Виена (2015) и др. Сред самостоятелните й изяви са: "Signs of Sound", Галерия +359, София и Културен център "Двореца" - Балчик (2018/2017); "Тунел", подлеза на метростанция Вардар (намеса в градска среда 2017); "Under Construction", галерия Contemporary space, Варна (2015); "5 Кутии", The Fridge, София (2015); "Труд и свободно време", галерия Un Cabinet D'Amateur, София (2014) и др.

Stela Vasileva (b. in Lovech, Bulgaria) lives and works in Sofia. She graduated in Mural Painting from the National Academy of Arts in Sofia. She won the Gaudenz B. Ruf Award (2010), Nominations for the BAZA Award for Contemporary Art (2013-2015) as well as various residences including KulturKontakt, Vienna (2012), Krinzinger Projekte, Petomihalyfa, Hungary - Vienna (2012), Cité Internationale des arts, Paris, France (2014). Stela Vasileva participated in numerous group exhibitions Layers / Young Art at the Museum, Sofia City Art Gallery (2017); Art for Change 1985-2015, Sofia City Art Gallery, 2015; Process in Progress, Bäckerstrasse4 – plattform für junge kunst, Vienna, (2015); ViennaContemporary, Focus Bulgaria, Vienna, AT (2015) and others. Among her solo appearances are: "Signs of Sound", +359 Gallery, Sofia and The Cultural Center - Palace Balchik (2018/2017); "Tunnel", underpass of metro station Vardar (urban environment intervention, 2017); "Under Construction", Contemporary Space Gallery, Varna (2015); "5 Boxes", The Fridge, Sofia (2015); "Work and Leisure", Un Cabinet D'Amateur Gallery, Sofia (2014) and others. www.stelavasileva.com

Станимир Генов (р. в София). Завършва Живопис в НХА, София, бакалавър (2002–2006) "Основна тема в работата ми са личните изживявания. Поставяйки се и Живопис в НХА, София, магистър (2016-2018). В периода 2007-2012 работи главно с инсталация, видео и звук. След 2012 се завръща към живописта като основна медия. Самостоятелни изложби: "Извинете" (2008, Галерия "Пистолет", куратор Леда Екимова, София), "Ясно!" (2011, куратор Йово Панчев, София), "Картини" (2012, Галерия "Юзина", куратор Йово Панчев, София), "Изложба" (2015, Художествена галерия "Владимир Димитров-Майстора", куратор Йово Панчев, Кюстендил, България), "Лавина" (2016, Contemporary Space, куратор Йово Панчев, Варна, България), "Букет" (2017, Галерия "Васка Емануилова", куратор Даниела Радева, София) и "Някои мисли не се движат" (2018, галерия Си29, Пловдив, България). Участва в многобройни групови изложби: "Процес в прогрес" (2015, Галерия Baeckerstrasse 4, куратор Весела Ножарова, Виена), "Внимание прясна боя!" (2015, СГХГ, куратори Мария Василева, Владия Михайлова, Даниела Радева, София), "Разместване на пластовете / Младо изкуство в музея" (2017, СГХТ, куратор Владя Михайлова, София), "Форми на съвместно съществуване" (2017, Галерия "Структура", куратор Мария Василева, София) и "Всичко наведнъж" (2019, Галерия "Структура", куратор Мария Василева, София).

Stanimir Genov (b. in Sofia) has a BA in Painting from the National Academy of Arts in Sofia (2002–2006) and a MA (2016–2018). In the period 2007–2012, he is primarily interested in installation, video and sound. In 2012 he returned to painting as his main medium. So far, his work has been presented in numerous solo shows: "Excuse Me" (2008, Gallery Pistolet, curated by Leda Ekimova, Sofia), "Clear!" (2011, The Fridge, curated by Yovo Panchev, Sofia), "Paintings" (2012, Gallery Yuzina, curated by Yovo Panchev, Sofia), "Exhibition" (2015, Gallery "Vladimir Dimitrov - Maystora", Kyustendil, Bulgaria), "Avalanche" (2016, Contemporary Space, curated by Yovo Panchev, Varna, Bulgaria), "Bouquet" (2017, Vaska Emanuilova Gallery, curated by Daniela Radeva, Sofia) and "Some thoughts doesn't move" (2018, Gallery Cu29, Plovdiv, Bulgaria). In addition, Stanimir has participated in a number of group exhibitions, like "Process in Progress" (2015, Gallery Baeckerstrasse 4, Curated by Vessela Nozharova, Vienna, Austria), "Caution: Wet Paint!" (2015, Sofia City Art Gallery, curated by Maria Vassileva, Daniela Radeva, Vladiya Mihaylova, Sofia), "Shifting Layers / Young Art at the Museum" (2017, Sofia City Art Gallery, curated by Vladiya Mihaylova, Sofia), "Forms of Coexistence" (2017, Structura Gallery, curated by Maria Vassileva, Sofia), and "All at Once" (2019, Structura Gallery, curated by Maria Vassileva, Sofia).

Оазис, 2018, видео, 15'26'

Оазис: 2800 м² игрална площ, 220 игрални автомати, 35 маси. Тази конкретна сграда е построена в Йерихон през 1998 г. като казино. Тя представлява първата голяма частна инвестиция в палестинските територии, както и първият голям трансграничен проект за развитие, включващ Израел, Палестина и Йордания. В средата на сложна геополитическа ситуация тя е трябвало да бъде плодородно място за инвестиции и игри с цел улесняване на комуникационните и мирните процеси. преди да бъде заразена от корупция и

конфликти. "Оазис" затворя вратите си през 2000 г. малко след началото на втората Интифада. Така нареченото "казино на мирния процес" остава до днес напълно оборудвано и се надява да възобнови дейността си веднага щом на израелски граждани бъде разрешен свободния достъп до Ерихон. Венета Андрова & Мари Дупаскиур

and conflicts. It closed its doors in 2000 shortly after beginning of the second Intifada. The so called "casino of the piece process" remains till today fully equipped and hopes to reopen as soon as Israelis are allowed to freely access Veneta Androva & Marie DuPasquier

Oasis, 2018, video, 15'26"

директно осветяване върху аналогова фотохартия/фотограма, аналогов уникат

(1-8), 24 x 30 cm Серията фотограми "Toys" изобразява a range of objects directly exposed on обекти, директно осветени върху фотохартия. Представени са поредица of game objects from different contexts от играчки от различен контекст - военни играчки за деца, както и секс играчки за възрастни. Свързващ the game as a form of play and an елемент е играта като антропологична anthropological constant in human константа в социокултурен аспект. social interaction.

Димитър Генчев (р. в Пловдив) живее и работи в Пловдив, България. Oasis: 2800 square meters of gaming floor, Получава образованието си в Националната Художествена Академия, София, 220 slot machines, 35 tables. This insulated and particular edifice was built in Jericho Университета по изкуства в Утрехт и участва в резидентната програма на Райксакадеми, in 1998 as a casino. It represents the first Амстердам. Негови творби са излагани в Софийска градска художествена галерия, largest private investment in the Palestinian Кралския дворец в Амстердам, галерия Герхард Хофланд, Амстердам и много други. territories, as well as the first major cross-През 2014 и 2016 получава стипендии от Фондация Мондриан, Холандия. През 2013 border development project, involving Israel, получава наградата на Бунинг Бронгерс, Амстердам. Три години по-късно получава the Palestinian Authority and Jordan. In the наградата на Алианс България за регион Пловдив. През 2016 картините му са избрани midst of a complex geopolitical situation, it от куратора Ноор Мартинс за участие в изложбата "Перспективи и концепции", част от was meant to be a fertile spot for investment Арт Ротердам. Той участва в общата изложба "Генерация между ентусиазъм и разруха" в and gaming all the while instrument for Каскаденкондензатор, Арт Листе, Базел 2019. facilitating communication and peace processes before being infested by corruption

Dimitar Genchev (b. in Bulgaria) lives and works in Plovdiv, Bulgaria. He studied at the National Academy of Arts in Sofia, the HKU University of the Arts Utrecht, The Netherlands, and was a resident at the Rijksakademie in Amsterdam. His works have been exhibited at Sofia City Art Gallery, The Royal Palace, Amsterdam and gallery Gerhard Hofland, Amsterdam, among many other spaces. In 2014 and 2016 Genchev received grants from Mondriaan Fund, NL. In 2013 he won the Bunning Brongers painting price, Amsterdam. Three years later he received the price of Alianz Bulgaria for the region of Plovdiv. In 2016, Genchev's works were selected by curator Noor Mertens for the "Prospects & Concepts" section of Art Rotterdam. He participated in the group exhibition "Generation Between Enthusiasm and Destruction" at Kaskadenkondenzator, Liste Art

www.genchev.org

Следобедното слънце се прокрадва между дърветата и огрява повърхностите по двора. Наблюдавам със захлас промяната на цветовете, формите и атмосферата. Светлината е топла и пада странично върху земята. Подчертава предметите и те изглеждат сочни, пластични и богати. Имам чувството, че ще експлодират всеки момент. В главата ми нахлуват множество сюжети за картини. С треперещи ръце взимам фотоапарата и започвам да снимам. Винаги съзерцавам тази красота с тъга. Дълбоко в себе си знам, че ще ми е изключително трудно да претворя това, което виждам. Малко по-късно съм в ателието. Чувствам се длъжен да нарисувам следобедната светлина, претворяваща обикновените предмети в сюжети, идващи от Рая.

The afternoon sun sneaks in through the trees and shines upon the courtyard. I observe with fascination how the colors, shapes and atmosphere change. The warm light reaches the ground at a slant. It emphasizes the shapes and makes everything look juicy, rich and alive. It seems as if everything might explode at any moment. Suddenly several images of paintings rush into my mind. My hands trembling, I grab the camera and start shooting. I always observe this beauty with sadness. eep inside I know it will be very difficult to paint what I see. Later on I am sitting in my studio. I feel bliged to paint the afternoon light, which turns all these common objects into stories from Heaven.

Museum of Non-Human Ethics after The Fifth Law, 2018-.

installation, dimensions variable, video 3'22", digital modeling, 3D print

Museum of Non-Human Ethics after The Fifth Law is the

signification results in a coded reference riddle. Within a

sculptural installation, objects appear as artifacts from the

the question of what space we are confronted to, and what

near future, which humanity is currently constructing. An avatar

welcomes you both into a real and digital context, leaving open

name of video work and sculptural installation. This doubled

Life Lines #2018 (2019), лентикулярен печат, 120 x 180 см

Life Lines е серия визуални "дневници". #2018 е началото и представлява всички снимки, направени със смартфон през 2018. Изображенията са разтворени в цветовете, които съдържат. Рядко разглеждам старите си снимки, но затова пък продължавам да правя множество нови. Контурите изглежда губят смисъл. Работата е разрушаване на конкретното, където

контекстът изчезва и остава само цвят. Това прави изображенията универсални, освободени от специфичната ситуация, чиста емоция. А дали е така? Цветовете достатъчни ли са, за да създадат Преживяване Ше стимулират ли достатъчно сетивата?

Тънки бели линийки (2018-), PLA,приблизително 50 x 50 см всяка

Серия работи, засягащи движението и прехода. Започнали като рисунка от тънки черни линийки, "Тънки бели линийки" проследява трансформацията на идеи във форми в пространството. Повторението и случайността са основните инструменти. Работата изследва елементите на създаването, следвайки естествените начини за структуриране на материята.

Thin White Lines (2018-), PLA, approx. 50 x 50 cm each

A series about movement and transition. Started as a drawing made up of thin black lines, Thin White Lines traces the transformation of ideas and forms through space. Repetition and randomisation are the main tools used. The works explore the elements of formation, following nature's ways to structuring matter. An ongoing project.

Life Lines #2018 (2019), lenticular print, 120 x 180 cm Life Lines is a visual "dairy" series. #2018 is the peginning and consists of all images, taken with a martphone camera in 2018. The photos are dissolved in ines of the colours which they contained. I rarely check my old photos, yet I keep producing loads of new ones. ontours seem to lose significance. he work is a demolition of the concrete, where context

direct exposure on photo paper/photogram,

analogue, unique pieces (1-8), 24 x 30 cm

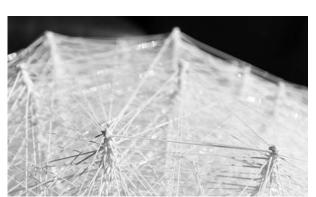
The photogram series "Toys" represents

photo paper. On display is a gathering

- war toys for children and sex toys

for adults. A connecting element is

gets lost and only colour remains. That makes the images iversal, free from a specific situation, pure emotion. Or is it? Are the colours themselves able to generate an Experience? Would they be enough of sensorial stimuli?

Упражнение I, II, III, 2019 (серия от шест рисунки), акварел в/у фотохартия, 70 x 90 см

Структура на светлината. 2019. обект. 8 броя акрилна

пластмаса с огледално покритие, дърво, 161 х 42 х 30 см Експеримент със светлината, отражения и пречупвания. Работата се състои от три основни компонента: огледало, отражение и изкривяване. Интересувам се от светлината като изразно средство за трансформиране и генериране на нови форми в пространството, чрез помоща на огледала, отражения и сенки върху близките повърхности, които се образуват. По този начин създадите се нови обеми, посредством (слънчева) светлина, напомнят структура на геометрични / "архитектурни" линии. Тези илюзорни съчетания са вид експеримент на of reality. възприятията ни. за реалност.

Structure of Light, 2019, object, 8 pieces acrylic plastic with mirror coating, wood, 161 x 42 x 30 cm

The work consists of three main components mirror, reflection and refractions. I am interested in light as a means of transforming and generating new forms in space, by using mirrors, reflections and shadows on the nearby surfaces that are formed. In this way new volumes are created by (solar) light, reminiscent of a structure of geometric / "architectural" lines. These illusory combinations are a kind of experiment of our perceptions

в работна атмосфера, построена около фокуса на малки откъси от тези изживявания, се стремя по-скоро да ги преживея отново чрез живописния процес, отколкото да ги опиша. Тази нагласа ми позволява някак да прекъсна логичния път на мисълта и да вляза в по-изненадващи територии. Не се съм изобразил, така резултатът е по-скоро самообразувал се образ, отколкото result is more of a self-formed image than an artifact of the imagination." артефакт на въображението.

"The main subject in my work are personal experiences. Placing myself in a working atmosphere built around the focus on small fragments of those experiences. I aim to re-experience them through the painting process rather than to describe them. This attitude allows me to somehow interrupt the logical path of my thinking and to enter into more surprising territories. I don't aim to стремя да изобразя нещо, а по-скоро да се забавлявам от това, което току-що depict something but rather to amuse myself by what I've just depicted, so the

латно, 190 х 170 см s it the same or is it a sequel? 2019, oil and acrylic on canvas,

продължение?, 2019 латно, 190 x 170 cм Is it the same or is it a sequel? 2019, oil and acrylic on canvas 190 x 170 cm

Наталия Иорданова (р. в София) е интердисциплинарна художничка, която работи с различни медии, за да създава инсталации, които са контекстноориентирани и съчетават скулптура, видео, звук, текст и рисунка. В момента завършва магистърска програма в специалност Dirty Art в Sandberg Institute в Холандия. Предишното й образование включва бакадавърска степан по Изяшни изкуства от Royal Academy of Art в Хага (2018), бакалавърска степан по Фотография от Националната академия за театрално и филмово изкуство в България (2013) и участие в програма "Еразъм" в Central Saint Martins в Лондон (2017). Тя взима участие в уъркшопи, сред които OTSEFINAM (MANIFESTO) в TENT, Ротердам (2015) и майсторски клас на Марсел ван Еден и Барбара Сийлер в КАВК, Хага (2016). През 2018 е номинирана за награда ВАZА за съвременно изкуство в България.

Нейни работи са показвани в: Sofia Art Week 2019, Magma Festival в Kanal Center Pompidou, Брюксел (2019), THE COMMON INN в Het Nieuwe Institute, Ротердам (2019), Untouched Intimacies в NEVERNEVERLAND, Амстердам (2019). The Nudist on the Late Shift, Xara (2018), SUPERVUE, Лиеж, Белгия (2018), W139, Амстердам (2017), Lockers, Stedelijk Museum, Амстердам (2017), The Old Police Station, London (2016), (De)Quantify Me!, TENT, Ротердам (2016), the fridge, София (2016), Institute for Performance and Theory project, Хаспел Арт Център, София (2014), Trans-Ideology Short Film Festival, Berlin (2012). От 2015 работи по кураторски проект, наречен GRUPA. Понастоящем живее и

Natalia Jordanova (b. Sofia) is an interdisciplinary artist working with a variety of media to create context-aware installations, which combine sculpture, video, sound, text, and drawing. Currently, she is concluding a master programme at Dirty Art department of Sandberg Institute in The Netherlands. Previous education includes BA Fine Arts from Royal Academy of Art in The Hague (2018). BA Photography from the National Academy of Theatre and Film Arts in Bulgaria (2013). She participated in Erasmus programme at Central Saint Martins in London (2017) and took part in workshops, among which OTSEFINAM (MANIFESTO) at TENT, Rotterdam (2015) and Masterclass by Marcel van Eeden and Barbara Seiler at KABK, The Hague (2016).

In 2018 she was nominated for BAZA Award for contemporary art, Bulgaria. Her work has been exhibited internationally including presentations at Sofia Art Week 2019, Magma Festival at Kanal Centre Pompidou, Brussels (2019), THE COMMON INN at Het Nieuwe Institute, Rotterdam (2019), Untouched Intimacies at NEVERNEVERLAND, Amsterdam (2019), The Nudist on the Late Shift, The Hague (2018), SUPERVUE, Linge, Belgium (2018), W139, Amsterdam (2017), Lockers, Stedelijk Museum, Amsterdam (2017), The Old Police Station, London (2016), (De)Quantify Me!, TENT, Rotterdam (2016), the fridge, Sofia (2016), Institute for Performance and Theory project, Haspel Art Centre, Sofia (2014), Trans-Ideology Short Film Festival, Berlin (2012). Additionally, since 2015 she has been working on an ongoing curatorial project called GRUPA. It is an exhibition format, developed in and generated by a context and brought back to physical space through the means of photo or/and video documentation. She is currently based in Amsterdam, The Netherlands. www.nataliaiordanova.com

Кирил Кузманов (р. в София, понастоящем живее в Лондон) учи в Националното училище за изкуства, Смолян, България (1995-2000). Получава бакалавърска степен (2007) и магистърска степен (2010) от катедрата по скулптура в Националната хуложествена акалемия. София.

Сред неговите произведения, свързани с конкретни пространства, са: Преминаващото през мен, преминавам през него (2009-), галерия "Структура", София, 2018-; При/ видността на съдържанието 2, (2013), Женски пазар и СГХГ; Проект 0 (2010-2014), квартал "Капана", Пловдив; Кой контролира контролиращите (2009 – 2011),Тиананмън, Пекин; Неопитумим е вятърът (2008 –) в рамките на 11 държави в Азия. Самостоятелните му изложби включват: Сладолед и авиация (2014-), галерия "Райко Алексиев", София, 2017; Раздел 36/50, ИСИ-София, 2014; Преминаващото през мен, преминавам през него (2009-), Architectural Association School of Architecture, Лондон, 2015; Мъртва глава (2008), галерия Васка Емануилова, София, 2010. Сред неговите участия и групови изложби са Sex Appeal, One Night Stand Gallery, София, 2017; Изкуство за промяна 1985–2015, СГХГ; Номинирани художници за наградата БАЗА, СГХГ, 2013; V Международно биенале на младите художници, Букурещ, 2012; Fragile, Atelier Tarwewijk Mijnsherenlaan, Ротердам, 2012; и Изкуство на градската намеса, ИСИ-София, 2011. Получава голямата награда за млад художник от Международна фондация "Св. Св. Кирил и Методий" и СБХ, 2006; носител на наградата БАЗА за 2013.

Kiril Kuzmanov (b. in Sofia, currently reside in London) studied at The National School of Art, Smolyan, Bulgaria (1995–2000). He consequently received a BA (2007) and an MA (2010) from the Department of Sculpture at The National Academy of Art, Sofia, Bulgaria. Among his works linked with particular space are: What is passing through me, I pass through it (2009-), Structura Gallery, Sofia, 2018-; (Dis)appearance of the Content 2, (2013), Women's Market and Sofia City Art Gallery; Project 0 (2010-2014), The Trap(Kapana) Quarter, Plovdiv; Who Controls the Controllers (2009–2011), Tiananmen Square, Beijing; Untameable is the Wind (2008–) within 11 countries in Asia. Solo exhibitions include Ice-cream and Aviation (2014-); Rayko Aleksiev Gallery, Sofia, 2017; Chapter 36/50, ICA-Sofia, 2014; What is passing through me, I pass through it (2009-), Architectural Association School of Architecture, London, 2015; Feeder(Dead) Head (2008), Vaska Emanouilova Gallery, Sofia, 2010. Participations and group exhibitions include Sex Appeal, One Night Stand Gallery, Sofia, 2017; Art for Change 1985–2015, Sofia City Art Gallery; Nominated artists for The BAZA award, Sofia City Art Gallery, 3013; 5th International Biennial of Young Artists, Bucharest, 2012; Fragile, Atelier Tarwewijk Mijnsherenlaan, Rotterdam, 2012; and Art of Urban Intervention, ICA-Sofia, 2011. He is the recipient of the Grand Jury Prize from the St. Cyril and St. Methodius International Foundation and UBA, 2006 and BAZA Award for Contemporary Art winner, 2013.

Музей на нечовешката етика след Петия закон. 2018-. инсталация. вариращи размери, видео 3'22", дигитални модели, 3D печат Museum of Non-Human Ethics after The Fifth Law е името на вилео и скулптурна инсталация. Това двойно означение води до кодирана референтна загадка. В рамките на скулптурна инсталация предметите се появяват като артефакти от близкото бъдеще, което човечеството изгражда в момента. Аватар ви посреща както в реален, така и в дигитален контекст, оставяйки отворен въпроса с какво пространство се сблъскваме и какво означава да опазим материалността в бъдещето. Материалността на скулптурите и техните емпиричните данни са запазени чрез превода им във филма в техните лигитални версии. Те стават част от циркулацията

Тиха победа, 2019, масло и акрил върху платно, 190 х 230 см

Confusion, 2019, oil and epoxy on canvas, 50 x 60 cm

Объркване, 2019, маслени бои и епоксидна смола върху платно, 50 х 60 см

Приказка без край, 2019, масло и акрил върху платно, 190 х 210 см Never-ending Story, 2019, oil and acrylic on canvas, 190 x 210 cm

> на изображения, преодолявайки физическото разстояние. което винаги се отнася до тялото, което присъства. Така дефинираният музей ни поставя в спекулативен сценарий. в който етиката се приписва на нечовешки, създадени от човека субекти. Дали те притежават права или не, не е въпрос на 2084 г., а на днешния ден. Проблемно е да се разбере идеята за поемане на отговорност

от нечовешки субекти, тъй като ние не им приписваме качеството на самосъзнаване. Въпреки че не е напълно описано и подробно обяснено, съзнанието също никога не е било приписвано и на животните. Следователно, това антропоцентрично убеждение се превръща в предпоставка за разглеждане на закон и етика, като присъщи само за човека.

Остава въпросът – как разбираме тези принципи във времето на ускорена промяна

a question of 2084. but of today. It is problematic to understand the idea of claiming responsibility of non-human entities since we don't assign consciousness to those. Even not being fully described and explained, consciousness has been never assigned to animals either. This anthropocentric belief hence becomes the premise of considering rights and ethics intrinsic only to human. The question remains - how we understand those principles in time of accelerated change and

redefinition of what it means to be

human today?

© Kiril Kuzmanov, 2011-

it means to preserve materiality in the future. Translated into their digital versions in the film, the sculptures' materiality and empirical data are preserved. They become part of the image circulation, bypassing physical distance, concerning the body in presence. The museum, as proposed, is placing us in a speculative scenario in which ethics are assigned to nonhuman, humancreated entities Whether or not they possess rights, is not

Ongoing Line (Линия в развитие), 2011-, проектна рисунка, смесена техника, 94 x 50 x 12,5 см

начин ледената покривка на Антарктика (terra nullius) с нейния широк контекст. Проектът спомага за вникване в по-голямата глобална среда и взаимовръзката между отделните й компоненти. Първият етап от процеса на реализиране е свързан с прецизно полагане (2014С екологично чист) магента оцветител в зоната на снежна акумулация на внимателно избран сух ледник. Целта е оцветената повърхност да прекоси перпендикулярно ледника и да дефинира стройна ивица по цялата му ширина. В следствие на периодичните снеговалежи ивицата ще бъде абсорбирана от ледника, превръщайки се в един от неговите структурни

Ongoing Line (Линия в развитие), 2011-, свързва по въздействащ

слоеве. Полагането на оцветителя е началната точка на (съспенс) процес, който ще продължи за неопределен период от време до неговата поява като деликатна "хоризонтална" линия/рисунка в терминуса (край/фронт) на ледника, която в последствие ще изчезне без следа. Съществен елемент на произведението е, че не предоставя завършен обект. Неговата временна поява е отложена за неопределен момент в бъдещето, който ще бъде определен от комплексните взаимовръзки между отделните природни процеси и човешката активност в глобален мащаб.

Творбата проблематизира идеята за природата на "обекта", неговата поява и "употреба". Кирил Кузманов

Ongoing Line, 2011-, project drawing, mixed media, 94 x 50 x 12,5 cm

The Ongoing Line (2011–) evocatively links the natural particularities of Antarctica (terra nullius) to its larger setting. It facilitates insight into the greater global environment and the interrelation of its components. The project begins with the process of laying (2014C environmentally friendly) magenta colourant on a carefully selected dry glacier snow-accumulation-zone. The coloured surface is intended to cross the glacier perpendicularly, defining a slender strip along its entire width and eventually, through the annual snowfall, becoming one of its structural layers. The laid colourant is the starting point of a (suspense) process that will continue for an undetermined period until the coloured layer reappears as a narrow horizontal line/drawing at the terminus (end/front) of the glacier. It eventually vanishes with no trace. An essential element of the work is that it does not provide a finished object. Its appearance will be delayed until an unforeseen moment in the future as a result of natural processes and human activities on a global scale. The work comments on the assumption of what an 'object' is, how it comes to be, and how it is 'used.' Kiril Kuzmanov

